

РЕШЕНИЕ

№ 6320

гр. София, 26.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5922** по описа за **2023** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение от 09.02.2023г. постановено по н.а.х. дело № 3092/2021г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 21-ви състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 19 от 29.01.2021 година на Директора на Регионална дирекция по околната среда и водите - С., с което на „А.И.С.А“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 7 000,00 лева за нарушение на член 35, ал.3 вр. чл.35,ал.2, т.2 от Закона за управление на отпадъците.

С процесно депозираната жалба се иска отмяна на решението, ведно с потвърденото с него наказателно постановление, поради допуснати нарушения на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила – основания за касационно оспорване по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК.

Ответникът по касационната жалба – директор на Дирекция „К.“, упълномощен да изпълнява правомощия на директор на РИОСВ-гр.С. не изразява становище по жалбата и не се представява в проведеното открито съдебно заседание.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл. 348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл. 218, ал.2 от АПК, вр.

чл. 348 и чл. 354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С първоинстанционният съдебен акт е установено, че:

Със Заповед № РД-124 от 07.02.2020 година на Министъра на околната среда и водите е създадена работна група „Оперативен център за контрол на трансграничния превоз на отпадъци“. В точка III. 1 от Заповедта е предвидено, че Агенция Митници и Главна дирекция „Гранична полиция“ осъществява взаимодействие с МОСВ като ежедневно изпраща информация за преминалите превози на отпадъци в страната и сканирания копия на документи, подробно посочени в заповедта.

Със Заповед № РД-248 от 23.03.2020г. на Министъра на околната среда и водите е създаден „Национален координационен център“, в който съгласно точка 1.2. от заповедта се включва и „Оперативен център за контрол на трансграничния превоз на отпадъци“.

По повод постъпила на 22.07.2021г. информация в РИОСВ-гр.С. от Дирекция „Национален координационен център“ към МОСВ, с вх. № 9859/22.07.2021г., в изпълнение на изискванията по т.3.1. на Заповед № РД-124/07.02.2020г. на министъра на околната среда и водите, за извършен трансграничен превоз на отпадък с код (мед, бронз, месинг) и с код 12 01 03 (стърготини, стружки и изрезки от цветни метали), от „А.И.С.А“ ЕООД, без да има издадено разрешение за превоз на отпадъци, ведно с приложени Анекс VII и международна товарителница /ЧМР/, старши експерт в Дирекция „К.“, отдел „ККФОС“ при РИОСВ-С. извършила документална проверка на приложените документи към писмото.

От Анекс VII към Регламент 1013/2006 на Е. от 14.06.2006г., относно превоза на отпадъци, издаден на 23.06.2021г. и международна товарителница /ЧМР/, проверяващата установила, че на 23.06.2021г. „А.И.С.А“ ЕООД извършило транспортиране на отпадък с код 17 04 01 (мед, бронз, месинг) и с код 12 01 03 (стърготини, стружки и изрезки от цветни метали).

При проверка в публичния регистър, воден от Директора на Изпълнителна агенция „Околна среда“ на лицата, които имат право да извършват транспортиране на отпадъци било установено, че дружеството не разполага с документ, издаден по реда на член 35, ал.3 от ЗУО. При проверка на международна товарителница (CMR), се установило, че превозът е осъществен от „А.И.С.А“ ЕООД с превозни средства, чиито регистрационни номера фигурирали в товарителницата.

За констатациите служителят на РИОСВ – С. съставила АУАН № 119 от 10.09.2020г. с който било повдигнато административно обвинение за нарушение на член 35, ал.3 вр. чл.35,ал.2, т.2 от Закона за управление на отпадъците. Актът бил връчен на представляващият дружеството, който подал възражение срещу него. По така съставеният АУАН № 119 от 10.09.2020г. било постановено обжалваното наказателно постановление.

За да отхвърли оспорването СРС приел, че от представените по делото доказателства, вкл. разпит на актосъставителя безспорно се установявало вмененото на дружеството нарушение, компетентността на актосъставителя и административнонаказващия орган, както и спазването на процесуалните правила в административно наказателното производство. Възраженията на жалбоподателя съдът мотивирано

отхвърлил, вкл. и чрез позоваване на представените писмени доказателства - ЧМР на л. 16 от нахд 3092/21 при СРС. Относно претенцията за прилагане на чл. 28 от ЗАНН СРС в 21 –ви с-в приел, че разпоредбата за случая е неприложима, доколкото са засегнати обществени отношения, свързани с дейности по събиране, транспортиране и преработване на отпадъци, за които съществува специална регламентация с оглед ефективно опазване на околната среда.

Настоящият касационен състав намира, че атакуваното първоинстанционно решение следва да бъде оставено в сила по следните съображения:

Касационният контрол за правилност на решението, осъществяван от административния съд, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, за които следи служебно, в която насока АССГ не констатира допуснати нарушения. СРС не е допуснал съществено процесуално нарушение-чл.348, ал.1, т.2 от НПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на касатора в настоящото производство.

В случая, въззивната инстанция, като съд по фактите и по правото, е събрала необходимите за изясняване на делото доказателства и не е допуснала процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН или процесуално нарушение, изразяващо се в игнорирането на относими доказателства, или недостатъчната преценка на някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване. Фактическите констатации са направени след анализ на събраните по делото доказателства-свидетелските показания, събрани в хода на съдебното следствие и съдържащите се в преписката писмени доказателства, приобщени към доказателствените материали по делото по реда на чл.283 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН. Вътрешното си убеждение съдът е формирал без логически противоречия и без да изкривява техния истински смисъл и значение.

Изводите на СРС 21-ви състав изцяло се споделят от настоящият касационен състав и не следва да се преповтарят, в това число и подробно развитите съображения за съставянето на АУАН и връчването му на представител на дружеството – касатор. Установява се надлежно изпратени покани за съставяне на АУАН, както и надлежно връчване на последният. В този смисъл не може да се говори за нарушаване правото на защита на наказаното дружество.

Несонователни са и останалите възражения на „А.И.С.А“ ЕООД свързани с липса на доказателства или превратното тълкуване на такива. Изцяло се споделят подробно изложените в тази насока мотиви на СРС, към които настоящият състав препраща на осн. от чл. 221, ал. 2 предл. последно от АПК.

Следва обаче да се посочи ясно, тъй като е от съществено значение за изхода от спора, че отговорността на „А.И.С.А“ ЕООД е ангажирана за това, че транспортира отпадъци (17 04 01 (мед, бронз, месинг) и с код 12 01 03 (стърготини, стружки и изрезки от цветни метали)) без да притежава документ за събиране и транспортиране, издаден по реда на чл. 35, ал. 3 във вр. с чл. 35, ал. 2, т. 2 от Закона за управление на отпадъците.

Релевантните за случая обстоятелства са осъществено ли е изпълнителното деяние „транспортиране“ и има ли съответното разрешително дружеството касатор.

Разпоредбата на § 1, т. 43 от ДР на ЗУО съдържа легална дефиниция на понятието

„транспортиране“, като определя, че това е превозът на отпадъци, включително съпътстващите го дейности по товарене, претоварване и разтоварване, когато се извършва от оператора като самостоятелна дейност. От събраните в хода на административнонаказателната преписка доказателства СРС безспорно е установил, че са налице всички елементи от така посоченото изпълнително деяние. Доказателствата в тази насока, в съвкупност и по отделно са обсъдени от въззивният съд.

Вторият елемент, както беше посочено по-горе е отрицателно установеният факт по отношение на „А.С.И.С“ ЕООД – липса на надлежно издадено разрешително. По делото не се установява, а и от страна на касатора не се твърди да е имало такова издадено по реда на чл. 35, ал. 3 във вр. с чл. 35, ал. 2, т. 2 ЗУО. В същност касаторът, както бе изложено по-горе се е защитавал, че е превозвал климатици, а не отпадъци. Така основното възражение и представените доказателства - ЧМР на л. 16 от нахд 3092/21 при СРС, касаят друго ППС - влекач с полуремарке СА 0301 ТС и С 3350 ЕР, докато процесните са с рег. № [рег.номер на МПС] и С 0776 ЕР, което правилно е установено от СРС.

Следователно, правилно е установено от АНО, а и от СРС 21-ви състав, че „КК – 2010“ ЕООД е извършило вмененото му нарушение.

Изцяло се споделят и изводите за неприложимост на чл. 28 от ЗАНН, като в тази връзка допълнително следва да се отбележи, че при определяне на маловажните случаи при административните нарушения, както и при определяне на маловажните случаи при административни нарушения по чл. 136, ал. 2, т. 3 от ЗУО в хипотезата „транспортира“ следва да се съобразяват разпоредбите на чл. 11 от ЗАНН и чл. 93, т.9 от НК. Легалното определение на "маловажен случай" по чл. 93, т.9 от НК предвижда, че маловажен случай е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид.

Касационният съд приема, че "маловажен случай" ще е налице само ако съвкупната преценка на посочените обстоятелства обуславя по-ниска степен на обществена опасност на конкретно извършеното нарушение в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от съответния вид.

Касационният съд, в конкретния случай, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, приема че административното нарушение, за което е санкционирано търговското дружество, не следва да се квалифицира като "маловажен случай". В конкретния случай не са представени доказателства, които да установяват обстоятелства, обуславящи по-ниска степен на обществена опасност на конкретно извършеното административно нарушение в сравнение с обикновените случаи по чл. 136, ал. 2, т. 3 от ЗУО, поради което не е налице хипотезата на "маловажен случай". В същостт от превозните документи се установява, че превозваните отпадъци са в размер на 20840 килограма, което не може да се приеме за малко количество, още повече за маловажно, с оглед защитения обществен интерес - ефективно опазване на околната среда.

Предвид изложените съображения, съставът на съда, като касационна инстанция намира, че решението на виззивния съд не страда от твърдяните в жалбата пороци, не са допуснати твърдяните в жалбата нарушения на материалния и процесуалния закон, както и не констатираха такива при извършената служебна проверка съгл. чл. 218, ал.

2 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Не са налице и наведените касационни основания, представляващи основания за неговата отмяна, поради което като законосъобразно и обосновано решението следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл. 63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, X. касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 09.02.2023г. постановено по н.а.х. дело № 3092/2021г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 21-ви състав.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.